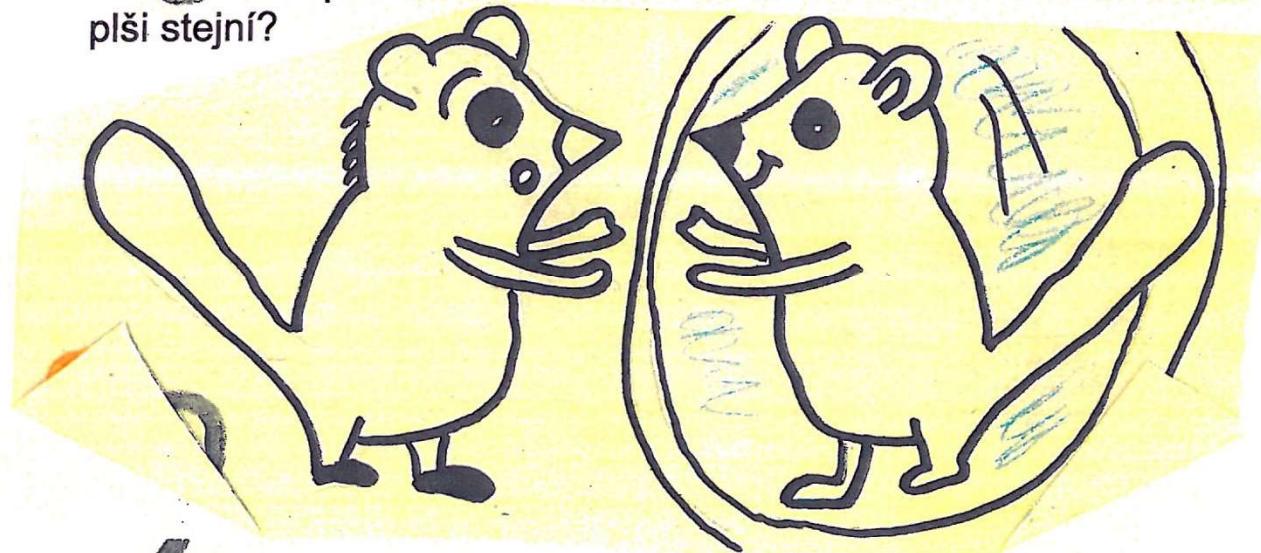

První malý plachý plch si toho druhého vytáhne ze zrcadla, další se objeví u továrny na pl(e)chy. Na přibývajících plších si děti procvičí počty, skloňování číslovek, rytmizaci, i jazyček. Třeba při hlasitém čtení veršů „4 plchům chtělo se procestovat svět“ se nejedno dítě zakoktá

plši stejní?

plch se dívá do zrcadla na kamaráda. Jsou oba

se pořádně poprali. Ten s červenou šálou má bolavý nos, ouško, nohu, ten, s modrou šálou zase oko, ruku a ocásek. Ukazuj správné části těla.

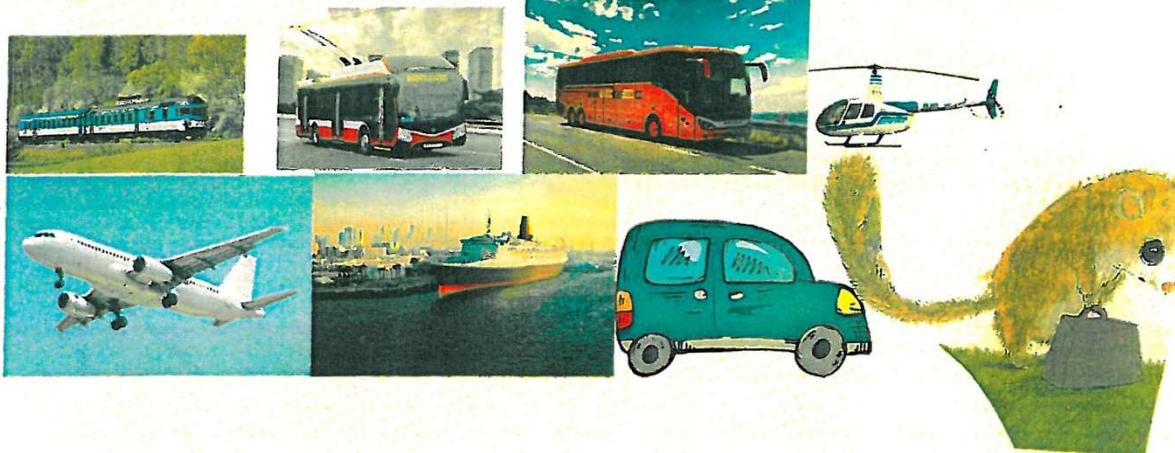
3

plši jdou do továrny. Vezmi tužku a opatrně projed' cestičku, aby ses nedotkl okrajů.

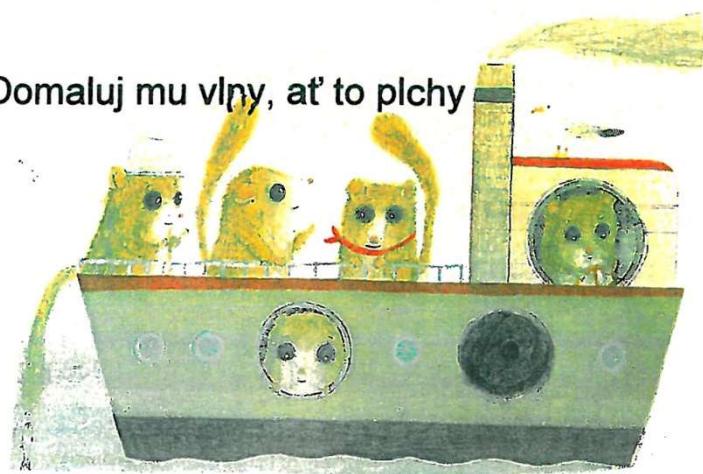
4

plši cestovali. Jak se jmenují tyto dopravní prostředky?

5

jelo na parníku. Domaluj mu vlny, ať to plchy pořádně pohoupe.

6

Plchů dorazilo před dům, ale kterou cestičkou?

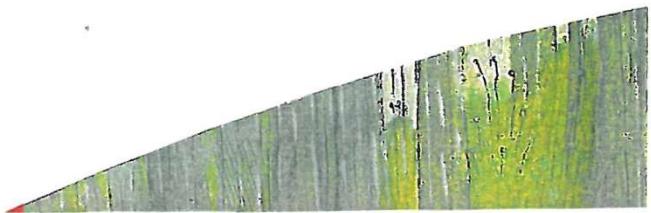

plchů dostane večeři. Pospojuj nádobí, které k sobě patří.

8

plchů se těší na večeři, zjisti s maminkou, co tak plší jí.

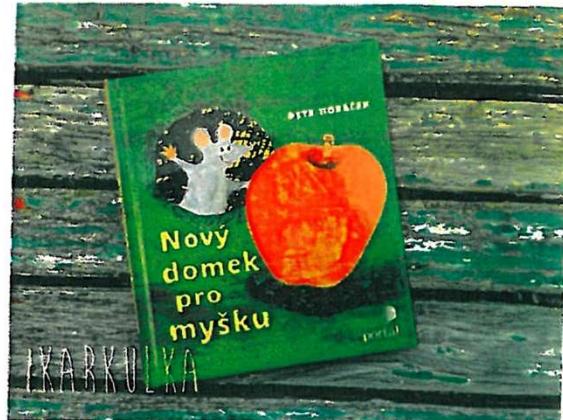

A teď spočítej kolik je nakonec plchů v pelechu.

Příští Dopoledne s pohádkou bude v pondělí 2.března.

Těšit se můžete na

**A tentokrát navíc i beseda s paní Zuzanou
Streischbierovou z knihkupectví „Dlouhá punčocha“.**

Na akci bude možnost některé dětské knížky zakoupit.

CO SE MI HONÍ HLAVOU

Hlavou se mi honí
čtyři modří sloni.
To je vám dupotu!

Chovají se lidsky –
naštěstí se vždycky
zastaví u plotu.

Kdyby zapomněli,
plotem proletěli
(znám jejich rozmary),

Ptali by se lidé,
jak to takhle přijde,
mít v hlavě safari?

Někomu prý hlavou
zlaté rybky plavou,
a přesto hartusí.

Mně se hlavou honí
čtyři modří sloni
a nestěžuju si.

TÁNÍ

Tají ledy, tají sněhy,
řeka hučí, bere břehy.

Bere zimu do daleka,
jestli jí tam někdo čeká?

Tají sněhy, tají ledy,
zamáváš jím? Naposledy...

JARO

Chodí kdosi v lese,
šeptá: Probudťte se!

Na každý strom zaťuká,
až se kůra rozpuká.

Chodí, ťuká stále,
až se ozve: **D á l e !**

Rozvoní se zem,
jaro křikne: **J S E M !**

Je to žluté,
je to žhavé,
je to velké tajemství.

V modrém moři
přes den plave,
ale v noci tvrdě spí...

NA ZAHRADĚ

Na zahradě stojí pán,
obdivuje tulipán.
Kdo jste, pane, vlastně zač?
Zahradník Jan Květináč.

Sázím stromky, seju kytky,
s krty svádím marné bitky.
Připravuji záhonky
pro pivoňky, pro zvonky.

LÉTO

Léto letí balónem,
který nabral výšku,
a z té výšky vidí zem
jako pestrou knížku:

Pole, louky, les a řeka,
zelen, žlut a hněd.
A já volám do daleka:
Léto, ne u . . .